

LATVIJAS REPUBLIKAS SAEIMAS DEPUTĀTS

Jēkaba iela 11, Rīga, LV-1811 • Tālrunis: 6708 7321 • Fakss: 6708 7100 • E-pasts: saeima@saeima.lv

Rīgā

Dokumenta datums ir tā elektroniskās
parakstīšanas laiks

Nr. 142.8/3-36-13/21

Latvijas Republikas 13. Saeimas
Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijai

Par paskaidrojuma sniegšanu

Saistībā ar Saeimas deputātu Māra Možvillo, Raimonda Bergmaņa, Ivana Klementjeva (turpmāk – iesniedzēji) iesniegumu par 13. Saeimas deputāta Jura Rancāna Saeimas deputātu ētikas kodeksa pārkāpuma lietas ierosināšanu, kurā minētie deputāti izsaka dažādus apgalvojumus par manis it kā izdarītiem ētikas pārkāpumiem, vēlos paskaidrot, ka šo deputātu apgalvojumi ir pilnībā nepamatoti. Atsevišķi apgalvojumi, kā redzēsīm zemāk, balstās nevis uz faktiem, bet šo deputātu izdomājumiem, pieņēmumiem un negodīgu notikumu interpretāciju. Turpmāk par katru no iesniedzēju pretenzijām paskaidroju sekojošo:

1. Iesnieguma pirmās lapas otrajā rindkopā iesniedzēji norāda vispārīgus apgalvojumus: *“Vairākkārt Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas (AIKNK) deputāti ir saskārušies ar sistemātiskiem komisijas vadītāja Jura Rancāna pārkāpumiem, kas izpaužas kā mikroфона atslēgšana deputātam, kurš pauž savu viedokli, vai vēlas saņemt skaidrojumus no speciālistiem, kuri piedalās komisijas sēdē.....”* Paskaidroju, ka iesniedzēji, runājot par “pārkāpumu” tā arī nav spējuši norādīt, kura tieši Saeimas kārtības ruļļa (turpmāk SKR) norma no manas puses būtu pārkāpta. Iesniedzēju zemāk norādītajos punktos, kur it kā tiek nosaukti konkrēti, viņuprāt, “pārkāpumi” iesniedzēji vadās no pašu izdomātām, normatīvajos aktos deputātiem neparedzētām tiesībām un manas uzvedības neatbilstību viņu izdomātiem noteikumiem. Atsevišķos gadījumos, balstoties uz iesniedzēju negodprātīgu

faktu interpretāciju, par “pārkāpumu” tiek uzdots deputātu nelegitīmas rīcības novērsšana.

Šajā pašā rindkopā iesniedzēji norādīja: *“Sēdes gaitā ir novēroti gadījumi, kad komisijas vadītājs vienpersoniski pieņem lēmumus par to, kurš speciālists atbildēs vai neatbildēs uz deputāta uzdotu jautājumu, interpretē uzdoto jautājumu un izsaka savu viedokli par to. Pārkāpumi tiek turpināti, lai gan komisijas deputāti vairākkārt norādījuši uz šādas rīcības nelikumību...”* Paskaidroju, ka praksē ir gadījumi, ka deputāts vienkārši uzstājas ar viedokli, vai uzdod neskaidrus, nevienam no klātesošajiem speciālistiem neadresētus jautājumus. Šādās situācijās sēdes vadītājs jautā, kurš no klātesošajiem ministriju pārstāvjiem vai speciālistiem ir gatavs atbildēt uz uzdoto jautājumu un, ja šādā situācijā neviens nepiesakās, tad komisijas vadītājs pats aicina izteikties to ministriju vai speciālistu, kura kompetencei vistuvāk būtu konkrētais jautājums. Līdz ar to nav īsti saprotams, ko iesniedzēji bija domājuši ar komisijas vadītāja “vienpersonisku lēmumu” par to, kurš speciālists atbildēs vai neatbildēs uz uzdoto jautājumu. Iesniedzēji neprecizē vai šādos gadījumos būtu jāpieņem komisijas lēmums un, ja tā, tad pamatojoties uz kādu konkrēti normatīvā akta pantu, tā daļu vai punktu viņi balsta šāda veida viedokli. Tādējādi, nenorādot, kāda konkrēti juridiskā norma ir pārkāpta, iesniedzēji negodprātīgi interpretē faktus, uzdodot par pārkāpumu viņu iedomātas lietas. Līdzīgi ir ar iesniedzēju apgalvojumu par “pārkāpumu”, ka vadītājs “interpretē jautājumu un izsaka viedokli par to”. Komisijas vadītājs dažos gadījumos ir spiests precizēt neskaidri formulētus jautājumus, tāpat kā komisijas vadītājam arī ir tiesības izteikties un, nepieciešamības gadījumā, diskutēt komisijā par būtiskiem jautājumiem. Kuri tieši procesuālie normatīvie akti būtu pārkāpti šādos gadījumos, iesniedzēji nespēja norādīt, no kā atliek secināt, ka komisijas vadītājs bija “pārkāpis” iesniedzēju iedomātus nevis dabā eksistējošus noteikumus. Tas pats attiecas arī uz turpmākajiem iesniedzēju vispārīgajiem apgalvojumiem par to, ka *“Ar savu rīcību viņš pieļauj tikai vienpusēja viedokļa paušanu komisijas sēdēs, kā arī veicina nekvalitatīvu likumdošanas aktu tālāku virzību, tos neizdiskutējot komisijas sēdē un neļaujot deputātiem noskaidrot atbildes uz viņiem interesējošiem jautājumiem un paust savu viedokli.”*, proti, šādi vispārīnājumi ir negodprātīga rīcība, kas nav pamatota ne ar kādiem konkrētiem normatīvajiem aktiem, ne situācijas izvērtējumu, ne faktiem.

2. Turpmāk, par iesniegumā minēto 2021. gada 25. augusta sēdi un iesniedzēju izvirzītajām pretenzijām paskaidroju sekojošo:

2.1. Iesniedzēji iesnieguma 1.1.punktā norāda: *“Sēdes videoieraksta 57.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns komisijas deputātam Raimondam Bergmanim neļauj runāt, argumentēt.”* Konkrētajā sēdē otrajā lasījumā tika skatīts Ministru kabineta iesniegtais likumprojekts “Grozījumi Covid 19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā” Nr.1128/Lp13. Sēdes videoierakstā ir redzams, ka tika apspriests 13.Saeimas deputātes R.Ločmeles priekšlikums, kurš tabulā atzīmēts

ar Nr.8, kurā runa ir par to, ka vakcinācija pamatā esot jāveic ar ģimenes ārstu prakšu palīdzību un Ministru kabinetam ir jāizstrādā noteikumi. Videoierakstā ir redzams, ka 00:55:26 pēc Veselības ministrijas parlamentārā sekretāra I.Dūrīša izsmeloša skaidrojuma uz iepriekš uzdotiem jautājumiem R.Bergmanis novirzās no apspriežamā temata un sāk uzdot vispārīgus jautājumus: *“Es gribētu dzirdēt.....bet kā ir ar digitalizāciju, kā ir saslēgtas šīs sistēmas vai mēs varam izsekot šos vakcinācijas faktus...visas manipulācijas, vai viņas ātri nonāk sistēmā, vai ir....kādi ir izaicinājumi vai šobrīd visas prakses ir saslēgtas”*. Uz to atkal no I.Dūrīša puses tiek sniegta papildus informācija. Turpmāk sēdes videoierakstā ir redzams, ka 56:42 Bergmanis atkal novirzās no apspriežamā priekšlikuma ar vispārīgu jautājumu: *“Vai ir vispār kāds pilsonis, cilvēks, kurš šobrīd valstī nav piesaistīts kādai ģimenes ārstu praksei...”* Šajā brīdī R.Bergmanis tiek pārtraukts no komisijas vadītāja puses un I.Dūrītis tiek aicināts sagatavot rakstiski informāciju R.Bergmanim par visiem viņu interesējošiem vispārīgiem medicīnas nozares problēmjautājumiem. Vēl notiek diskusija ar Bergmani, bet to pārtrauc R.Ločmele. Video redzams, ka R.Bergmanis nemaz neturpināja runāt t.i. mikrofonu viņam netika atslēgts. Komentējot šo situāciju, vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata, savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Tādējādi, R.Bergmaņa runāšanas pārtraukšana tika īstenota pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70. un 73.pantu. Turklāt, lai R.Bergmanis nejustos aizvainots un nepaliktu bez viņu interesējošās informācijas, sēdes vadītājs korekti aicināja veselības ministriju sagatavot speciāli R.Bergmanim rakstisku informāciju. Ņemot vērā minēto, iesniedzēju apgalvojums par it kā sēdes vadītāja izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots un noraidāms.

2.2. Iesniedzēji iesnieguma 1.2.punktā norāda: *“Sēdes videoieraksta 58.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns neļauj runāt un slēdz ārā mikrofonu deputātei Regīnai Ločmelei (ziņotāja par iesniegto priekšlikumu)*. Iepazīstoties ar konkrēto epizodi, ir redzams, ka R.Ločmele patstāvīgi, bez sēdes vadītāja uzaicinājuma, ieslēdza mikrofonu un sāka runāt, tādējādi traucējot sēdes norisi. Saeimas kārtības ruļļa 183. pants paredz, ka komisiju darbībā visos gadījumos, kas nav paredzēti šajā nodaļā, pēc analogijas piemērojami Kārtības ruļļa vispārīgie noteikumi. Piemērojot pēc analogijas Kārtības ruļļa vispārīgos noteikumus, konstatējams, ka Saeimas kārtības ruļļa 56. pants nosaka, ka atļauju runāt deputātam dod sēdes vadītājs pēc pieteikuma saņemšanas. Tādējādi raugoties gan no Saeimas kārtības ruļļa normu viedokļa, gan arī no komisijas attālināto sēžu prakses viedokļa, R.Ločmeles rīcība bez komisijas vadītāja uzaicinājuma, ieslēdzot mikrofonu un, traucējot sēdes norisi ir uzskatāma par nelegitīmu. Saeimas kārtības ruļļa, 74. pants nosaka, ka, ja runātājs traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi mikroфона atslēgšana R.Ločmelei tika īstenota, lai pārtrauktu viņas patvaļīgo, nelegitīmo rīcību, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 56. un 74. pantu. Vēlos norādīt uz to, ka iesniedzējiem ir bijis zināms, ka komisijas sēžu

laikā ir jāievēro kārtība un jārunā tikai tad, kad sēdes vadītājs dod vārdu, tomēr iesniedzēji izvēlējās negodīgi interpretēt faktus un radīt maldīgu priekšstatu, ka sēdes vadītājs šādi rīkojoties būtu pieļāvis “pārkāpumu”.

3. Turpmāk, par iesniegumā minēto 2021. gada 26. augusta sēdi un iesniedzēju izvirzītajām pretenzijām paskaidroju sekojošo:

3.1. Iesniedzēji iesnieguma 2.1.punktā norāda: *”Sēdes videoieraksta 56.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns komisijas deputātam Raimondam Bergmanim neļauj izteikties, izslēdz mikrofonu.”* Komisijas sēdes videoieraksta 56:00 ir redzams, ka R.Bergmanim netiek izslēgts mikrofons, viņš saka: “Paldies sapratu”. Iepriekšējās divas minūtes sēdes vadītājs skaidro, ka mēs šobrīd runājam par likumprojektu, savukārt, R.Bergmanis uzstājīgi runā par toreiz spēkā esošajiem Ministru kabineta noteikumiem Nr.360. R.Bergmanim tiek atslēgts mikrofons 56:27 ar aicinājumu izbeigt šo neauglīgo diskusiju. Komentējot šo situāciju, vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata (komisijā apspriežamais temats bija par iespējamo komisijas priekšlikumu par sadarbaspējīga sertifikāta pieprasīšanu Saeimas deputātiem darbam klātienē), savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 74. pants nosaka, ka, ja runātājs nepaklausa sēdes vadītāja aizrādījumiem, vai traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi, mikroфона atslēgšana R.Bergmanim tika īstenota, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70., 73., un 74. pantu līdz ar ko iesniedzēju apgalvojums par komisijas vadītāja it kā izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots.

3.2. Iesniedzēji iesnieguma 2.2.punktā norāda: *“Sēdes videoieraksta 57.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns komisijas deputātam Ivanam Klementjevam neļauj izteikties.”* Komisijas sēdes videoieraksta 57:13 ir redzams, ka I.Klementjevs novirzās no apspriežamā temata (par iespējamo komisijas priekšlikumu par sadarbispējīga sertifikāta pieprasīšanu Saeimas deputātiem darbam klātienē), un sāk stāstīt par kaimiņiem lietuviešu deputātiem un sāk jautāt (nav skaidrs, kam?) kāpēc mūsu saeimas administrācija to nevar nodrošināt utt., tāpēc viņam tiek izslēgts mikrofons. Komentējot šo situāciju, vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata, savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Bez tam, Saeimas kārtības ruļļa 74. pants nosaka, ka, ja runātājs nepaklausa sēdes vadītāja aizrādījumiem, vai traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi, mikroфона atslēgšana I.Klementjevam tika īstenota, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70., 73., un 74. pantu, līdz ar ko iesniedzēju apgalvojums par komisijas vadītāja it kā izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots.

3.3. Iesniedzēji iesnieguma 2.3.punktā norāda: “Sēdes videoieraksta 58.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns komisijas deputātam Raimondam Bergmanim neļauj izteikties, balsot.” Komisijas sēdes videoieraksta 57:51 ir redzams, ka komisijas vadītājs aicina balsot un dod vārdu komisijas deputātiem balsošanai. Ierakstā redzams, ka 58:11 vārds balsošanai tiek dots R.Bergmanim. R.Bergmanis tā vietā, lai balsotu, mēģina turpināt debates sakot: “Rancāna kungs Jūs apgalvojāt, ka es savā uzstāšanās reizē...”, turpmāk, 58:17 viņam tiek atslēgts mikrofons, un viņš tiek aicināts balsot par vai pret. Videoierakstā redzams, ka R.Bergmanis turpina runāt nevis balso. Komisijas vadītājs ar nodomu dot vārdu R.Bergmanim atkārtoti pēc pārējo deputātu balsojuma, turpina dot vārdu citiem deputātiem pēc saraksta balsošanai. Sēdes videoieraksta 59:34 uzreiz pēc pēdējā balsojuma pieņemšanas no A.Zakatistova komisijas vadītājs dod vārdu Raimondam Bergmanim balsošanai, tomēr R.Bergmanis negaidot, ko saka vadītājs, patstāvīgi ieslēdz mikrofonu un runā pa virsu komisijas vadītāja teiktajam, jautājot, vai viņam neļaus balsot un turpinot diskusiju. Videoieraksta 59:40 komisijas vadītājs atkārtoti aicina R.Bergmani balsot par vai pret. Tomēr R.Bergmanis atkal izvairās no balsošanas, tā vietā viņš atkal mēģina uzdot jautājumus komisijas vadītājam un turpināt diskusiju, t.sk. sakot, ka viņš gribot runāt par balsošanas motīviem. R.Bergmanis neievēro komisijas vadītāja norādījumus, tāpēc viņam atkal tiek izslēgts mikrofons, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 74. pantu. Videoierakstā ir redzams, ka pēc brīža, 1:00:18 komisijas vadītājs kārtēji reizi aicina R.Bergmani ieslēgt mikrofonu un balsot par vai pret priekšlikumu. Uz ko R.Bergmanis ieslēdz mikrofonu un kaut ko saka, ko komisijas vadītājs sadzirdēja kā “pret”. Pēc tam, kad šis balsojums tika atkārtots kā “pret” R.Bergmanis ieslēdz mikrofonu un saka, ka viņš neesot teicis “pret”, bet tā vietā, lai mierīgi precizētu savu balsojumu mēģina uzsākt diskusiju ar jautājumu: “uz kāda pamata komisijas vadītājs apgalvojis, ka R.Bergmanis ir pret?”. Galu galā pēc komisijas vadītāja vairākkārtēja, uzstājīga aicinājuma balsot par vai pret R.Bergmanis 1:00:53 nobalso ar skaidru “Par”, kas attiecīgi tiek nofiksēts. Tādējādi iesniedzēju apgalvojums, ka R.Bergmanim komisijas vadītājs “neļāva balsot” ir pilnībā nepatiess un pēc būtības ir tieši pretējs tiem faktiem, kuri ir redzami komisijas sēdes videoierakstā. Savukārt, attiecībā uz iesniedzēju apgalvojumu, ka komisijas vadītājs, neļaujot R.Bergmanim izteikties balsošanas laikā, it kā esot izdarījis pārkāpumu, vēlos paskaidrot, ka Saeimas kārtības rullis neparedz deputātu tiesības izteikties tieši balsošanas laikā. Saeimas kārtības ruļļa 138.pants skaidri nosaka, ka balsošanas laikā nevienam vārdu nedod. Protams, ņemot vērā to, ka komisijas sēdes pandēmijas apstākļos notiek attālināti ar programmas webex palīdzību, kurā nav iestrādāta balsošanas funkcionalitāte, praksē, lai fiksētu deputātu balsojumus katram deputātam tiek jautāts kā viņš balso, bet tas nenozīmē, ka šim deputātam ir tiesības balsojuma laikā paplašināti izteikties. Protams, pilnībā pēc analogijas piemērot Saeimas kārtības rulli komisijas darbā nav iespējams un praksē gadās, ka komisijas vadītājs pieļauj piezīmju izteikšanu no deputātu puses balsošanas laikā, tomēr tā nav īpaša deputāta tiesība. Savukārt, kas attiecas uz R.Bergmaņa diskusijā pieminēto

balsošanas motīvu paušanu, tad Saeimas kārtības ruļļa 144.pants nosaka, ka ziņojums par balsošanas motīviem ir iesniedzams rakstveidā ne vēlāk kā 24. stundas pēc attiecīgās sēdes beigām, savukārt, minētā panta otrā daļa nosaka, ka, ja ziņojums ir iesniegts pirms balsojuma un tajā norādīts, ka iesniedzējs to vēlas nolasīt, iesniedzējam tiek dots vārds šā ziņojuma nolasīšanai uzreiz pēc balsojuma paziņošanas. No R.Bergmaņa puses nekāds ziņojums par balsošanas motīviem ne pirms, ne pēc komisijas sēdes komisijā netika saņemts. Tādējādi, iesniedzēju apgalvojums, ka komisijas vadītājs esot izdarījis pārkāpumu, neļaujot R.Bergmanim izteikties balsošanas laikā ir pilnībā nepamatots un balstās negodīgā faktu un normu interpretācijā.

3.4. Iesniedzēji iesnieguma 2.4.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 1h.08.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns deputātei Evijai Papulei neļauj izteikties, izslēdz mikrofonu, izsaka aizvainojošas piezīmes.*” Komisijas sēdes videoieraksta 1:18:00 E.Papulei atslēgts mikrofons 1:18:00 par novirzīšanos no apspriežamā temata un nerunāšanu par priekšlikumu. E.Papule savu uzstāšanos sāk ar to, ka izsaka piezīmes par to, ka viņa esot pieteikusies runāt iepriekš u.c. Papildus tam, noskatoties konkrēto epizodi nav īsti saprotams, ko tieši iesniedzēji savā subjektīvajā uztverē bija novērtējuši kā “aizskarošas piezīmes”. Arī iesniegumā iesniedzēji precīzus citātus nenorādīja, tāpēc iesniedzēju pretenzija pēc būtības ir vispārīga un nav pamatota ne ar kādiem konkrētiem faktiem. Komentējot šo situāciju, vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata, bet Saeimas kārtības ruļļa 72.pants paredz, ka piezīmes vai domu apmaiņa par sēdes vadītāja rīkojumiem attiecībā uz sēdes vadīšanu nav pieļaujamas, savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Bez tam, Saeimas kārtības ruļļa 74. pants nosaka, ka, ja runātājs nepaklausa sēdes vadītāja aizrādījumiem, vai traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi, mikrofona atslēgšana E.Papulei tika īstenota, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70., 72., 73., un 74. pantu, līdz ar ko iesniedzēju apgalvojums par komisijas vadītāja it kā izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots.

4. Turpmāk, par iesniegumā minēto 2021. gada 11. novembra sēdi un iesniedzēju izvirzītajām pretenzijām paskaidroju sekojošo:

4.1. Iesniedzēji iesnieguma 3.1.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 1h.46.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns neņem vērā Saeimas Juridiskā biroja argumentus, virza juridiski nekorektu likumprojektu.*” Komentējot šos apgalvojumus, vēlos paskaidrot, ka 2021. gada 11. novembra sēdē komisijā tika skatīts likumprojekts “Par pagaidu papildus prasībām Saeimas deputātu darbam Saeimas un tās komisiju klātienēs sēdēs (Nr.1225/Lp13). Ir skaidrs, ka likumdošanas procesā ir jāuzklausā dažādu jomu speciālisti un Saeimas juridiskais birojs, bet iesniedzēji nav ne ar kādu juridisku normu pamatojuši vai un kāpēc šie viedokļi pie politiskās izšķiršanās jautājumiem būtu obligāti

saistoši un, kāds īsti normatīvais akts skaitās pārkāpts, ja komisijas deputāti pieņem no juridiskā biroja viedokļiem atšķirīgu lēmumu. Tādējādi iesniedzēju apgalvojums, ka komisijas vadītājs it kā esot izdarījis pārkāpumu ir pilnībā nepamatots.

4.2. Iesniedzēji iesnieguma 3.2.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 2h.23.min. - sēdes vadītājs Juris Rancāns pieļauj Satversmes pārkāpuma risku, kaut Saeimas Juridiskais birojs uz to norāda, ignorē juridiski pamatotu viedokli.*”. Šeit līdzīgi kā iepriekšējā punktā – iesniedzēji izvirza savus subjektīvos vērtējumus un pieņēmumus, bet nespēj norādīt konkrētus normatīvos aktus, kurus komisijas vadītājs būtu pārkāpis. Faktiski, komisijas vadītāja rīcība neatbilst vienīgi iesniedzēju iedomās eksistējošiem noteikumiem. Tādējādi apgalvojums par “pārkāpumu” nenorādot, kas tieši ir “pārkāpts” ir pilnībā nepamatots.

4.3. Iesniedzēji iesnieguma 3.2.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 2h.30.min. 10.s. - sēdes vadītājs Juris Rancāns izsaka nievājošas piezīmes par deputātu uzskatiem.*” Iesniedzēji nav norādījuši konkrēti, par kuru tieši deputātu un kādiem tieši uzskatiem ir runa un ko viņi savā subjektīvajā uztverē ir uzskatījuši par “nievājošu” un kādu iemeslu dēļ. Līdz ar to pretenzija ir neskaidra un nav ne ar ko pamatota.

4.4. Iesniedzēji iesnieguma 3.3.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 2h.45.min. 30.s. sēdes vadītājs Juris Rancāns izsaka nievājošas piezīmes par deputātu uzskatiem.*” Līdzīgi kā iepriekš iesniedzēji nav norādījuši konkrēti, par kuru tieši deputātu un kādiem tieši uzskatiem ir runa un ko tieši viņi savā subjektīvajā uztverē ir uzskatījuši par “nievājošu” un kādu iemeslu dēļ. Līdz ar to pretenzija ir neskaidra un nav ne ar ko pamatota.

4.5. Iesniedzēji iesnieguma 3.4.punktā norāda: “*Sēdes videoieraksta 3h.14.min. 20.s. sēdes vadītājs Juris Rancāns komentē un nievājoši izsakās par deputātes Karinas Sprūdes priekšlikumu.*” Noskatoties attiecīgo videoierakstu redzams, ka priekšlikuma iesniedzēja Karina Sprūde uz komisijas sēdi prezentēt un aizstāvēt savu priekšlikumu, neskatoties uz to, ka komisijas sēde notika vakarā pēc darba laika, neieradās. Komisijas vadītājs šo priekšlikumu nolasīja un nosauca par “sviestu” un populismu. Nav īsti skaidrs iesniedzēju pārmetums, ka “sēdes vadītājs komentē” it kā sēdes vadītājam nebūtu tiesību paust viedokli par šo priekšlikumu. Bez tam, konkrētajā gadījumā, tika pausts kritisks viedoklis nevis par personu, bet par priekšlikumu t.i. par pašu ideju kā tādu līdz ar ko iesniedzēju pretenzijas uz to, ka vadītājam nebija tiesību komentēt vai ka tā piezīme viņu subjektīvajā ieskatā bija “nievājoša”, vai Ētikas kodeksu pārkāpjoša ir nepamatotas.

5. Turpmāk, par iesniegumā minēto 2021. gada 24. novembra sēdi un iesniedzēju izvirzītajām pretenzijām paskaidroju sekojošo:

5.1. Iesniedzēji iesnieguma 4.1.punktā norāda: *“Sēdes videoieraksta 57.min. 44.s. sēdes vadītājs Juris Rancāns pārtrauc deputātu Māri Možvillo, kurš debatē pie izskatāmā jautājuma un velta viņam šādus vārdus: “Māri es Tev dodu vārdu lai Tu izteiktos kaut ko konstruktīvi nevis par tādām muļķībām, ko Tu šobrīd runā ... viss, ko Tu šobrīd runā ir pilnīgas muļķības ... kas Tu tāds esi, lai apsargam Tu tagad interesētu?...”.* Visu komisijas sēdes dalībnieku klātbūtnē, apgalvodams, ka deputāta Māra Možvillo teiktais ir pilnīgas muļķības, sēdes vadītājs Juris Rancāns ir apvainojis un aizskāris deputātu Māri Možvillo un tādējādi pārkāpj Saeimas deputātu ētikas kodeksa 7. punktu: *“Deputāts publiskos izteikumos izvairās no vārdiem, žestiem un citādas rīcības, kas var būt aizskaroša, kā arī nelieto apvainojošus vai ar Saeimas cieņu nesavienojamus izteicienus; deputāts balstās uz faktiem, to godīgu interpretāciju un argumentāciju.”* Komentējot šo situāciju vēlos norādīt, ka konkrētajā sēdē tika apspriests Ministru kabineta 2021. gada 11. novembra rīkojums Nr. 828 ar kuru tika izdarīti grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 9. oktobra rīkojumā Nr.720 “Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu”. Rīkojuma saturs apspriešanas laikā M.Možvillo novirzījās no apspriežamā rīkojuma, vēlējās runāt nevis par konkrētiem rīkojuma punktos noteiktiem grozījumiem, bet vispārīgi “par sistēmu” un citiem apspriežamā dokumenta saturā neminētiem jautājumiem. Vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata, savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Bez tam, Saeimas kārtības ruļļa 74. pants nosaka, ka, ja runātājs nepaklausa sēdes vadītāja aizrādījumiem, vai traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi, mikroфона atslēgšana M.Možvillo tika īstenota, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70., 73., un 74. pantu, līdz ar ko iesniedzēju apgalvojums par komisijas vadītāja it kā izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots. Savukārt, attiecībā uz M.Možvillo pretenziju, ka viņa runātais tika nosaukts par pilnīgām muļķībām vēlos uzsvērt, ka diskusijas laikā no manas puses latviešu literārā valodā tika kritizēts nevis pats Māris Možvillo kā personība, bet gan viņa teiktā saturs. Nav īsti skaidrs, kāpēc jautājums: *“kas Tu tāds esi, lai apsargam Tu tagad interesētu?”*, kas izteikts latviešu literārajā valodā M.Možvillo subjektīvajā uztverē tiek vērtēts kā viņa aizskārums. Tādējādi M.Možvillo apgalvojums, ka viņš tika aizskarts ar šādiem maniem izteicieniem ir pilnībā nepamatots. Pretējā gadījumā M.Možvillo varētu interpretēt kā viņa personas aizskārums jebko, kas ienāk prātā. Bez tam, vēlos norādīt, ka Tiesu prakses apkopojumā lietās par goda un cieņas aizsardzību (2000 – 2018) ir atrodamas tēzes par personām, kuru pieļaujamās kritikas robežas ir plašākas. Tiesu prakses apkopojuma 1.3.4. sadaļā ir norādīts, ka pieļaujamās kritikas robeža attiecībā uz vienkāršu pilsoni ir zemāka nekā attiecībā uz politiķiem. Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka, arī tad, ja strīdus publikācijās lietotie izteikumi ir uzskatāmi par tādiem, kas aizskar politiķi un valsts amatpersonu personiski, tā ir cena, kas jāmaksā par politiskās cīņas un sabiedrisko diskusiju brīvību, kas ir demokrātiskas sabiedrības garantī. Uzskatu, ka manā diskusijā ar

M.Možvillo es biju tāls no viņa kā personas aizskaršanas un pieļaujamo politika kritikas robežas pārkāpšanas.

5.2. Iesniedzēji iesnieguma 4.2.punktā norāda: *“Sēdes videoieraksta 1h.16.min. 38.s. sēdes vadītājs Juris Rancāns ir pārtraucis pirms neilga laika debati uzsākušo deputātu Ivanu Klementjevu un saka: “nekavē mums laiku, Ivan ...” un uz deputāta I. Klementjeva komentāru par to, ka nevajag izslēgt mikrofonu, J. Rancāns atbild: “vajag izslēgt...”*. Komentējot šo situāciju vēlos norādīt, ka konkrētajā sēdē tika apspriests Ministru kabineta 2021. gada 11. novembra rīkojums Nr. 828 ar kuru tika izdarīti grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 9. oktobra rīkojumā Nr.720 “Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu”. Rīkojuma satura apspriešanas laikā I.Klementjevs novirzījās no apspriežamā rīkojuma, vēlējās runāt nevis par konkrētiem rīkojuma punktos noteiktiem grozījumiem, bet par apspriežamā dokumenta saturā neminētu jautājumu – kāpēc Latvija neatzīst Serbijas Covid 19 vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātus u.c., konstatējot novirzīšanos no apspriežamā temata I.Klementjevs tika pārtraukts. Vēlos norādīt, ka Saeimas kārtības ruļļa 70. pants paredz, ka runātājs nedrīkst novirzīties no apspriežamā temata, savukārt, Saeimas kārtības ruļļa 73. pants nosaka, ka sēdes vadītājs var pārtraukt runātāju. Bez tam, Saeimas kārtības ruļļa 74. pants nosaka, ka, ja runātājs nepaklausa sēdes vadītāja aizrādījumiem, vai traucē kārtību sēdes laikā, sēdes vadītājs sauc viņu pie kārtības, vai liedz viņam runāt. Tādējādi, mikrofona atslēgšana I.Klementjevam tika īstenota, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 70., 73., un 74. pantu, līdz ar ko iesniedzēju apgalvojums par komisijas vadītāja it kā izdarītu “pārkāpumu” ir pilnībā nepamatots.

Ņemot vērā minēto, aicinu Saeimas mandātu ētikas un iesniegumu komisiju noraidīt iesniedzēju iesniegumu “par 13. Saeimas deputāta Jura Rancāna Seimas deputātu ētikas kodeksa pārkāpuma lietas ierosināšanu” kā pilnībā nepamatotu.

Cieņā

13.saeimas deputāts

Juris Rancāns

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU
UN SATUR LAIKA ZĪMOGU